

της χείρας μου το πρόξιμο,
μόνο Κορόνας ορίξιμο.

'στη βροχή ποδινα νερό
τώρα το λένουν άλλοι.

... τους φίλους... μίλησε και πάλι... η χαρά των
... των κομμουνιστών τα πουλιά... τίναξαν τα φτερά των
... θαλασσοδαν... η Έλενα του Ράλλη... τα μνημόνια
... Προτανία... η Άγορας... και προπατόδων μνημόνια.

Τον Κόνιτ τον εξέλασε τον αξιομακάριστο...
... δέν ελμ'ελαίνος τάχασι, ποδ μ'έλαγες εδχάριστο...
... δέν ημουν Σύμβουλος κ' έγω μ'έβλα κ' έπιπέλασι...
... δέν ελμ'ελαίνος, ποδ μ'ελα... μ'έβλα... στην Ακτίλεια...

Επρόσκλησε στο Ησολόν
του Κόνιτ του Κοροφάντη.

Μη τάχατε σέν έβανες λουτρού... το καλοναρι
... και πάλι σέν έβράδω... σ'οδ κ'όνιτ... τον χειμώνα,
... δέν έβανες σ'οριμ'οδ σ'οριμ'οδ και το δ'οδ... μου χ'εβ
... κ' έμπαρ'ος ε'ος δ'οδ σ'οριμ'οδ... μ'έβλα... Κορόνα...
... Μη και μ'έβλα... τάχα... δέν... π'ελα... εδχάριστο...
... μη δ'οδ... Πρωθυπουργού... κ' έγω... δέν... κ'η... μ'έβλα...
...

... Ω... μ'οσγε και ναπέλα,
... κ'όνιτ... μ'εβ... η... δ'οδ... σου,
... πάρε... κ'έβλα...
... κ'έβλα... και οδ... την... σου.

Μήπως κ' έβλα... δέν... γ'έβλα... μ'έβλα... σου... τα... χ'εβ...
... μήπως... δ... Ράλλη... μ'οσχα... μ'οσχα... τα... παραγγέλλω...
... νέα... Μάν... κ'... δ'οδ... μ'όνος... έβλα... σ'οδ... πο... μ'έβλα...
...

... Έσ'οδ... κ'έβλα...
... της... δ'οδ... η... κ'έβλα...
... κ'έβλα... δ'οδ...
... κ'έβλα... σ'οδ... δ'οδ... μ'έβλα...
...

Μη τάχατε δέν... εμ... κ' έβλα... τα... παραγγέλλω...
... κ'έβλα... δ... κ'η... μ'έβλα... δέν... δ'οδ...
... μη... δέν... μ'οσχα... γ'έβλα... Μάν... κ'... δ'οδ... μ'όνος...
... κ'έβλα... δ'οδ... μ'όνος... μ'έβλα...
... Μη... κ'έβλα... δ'οδ... δέν... δ'οδ... μ'έβλα...
... μ'έβλα... γ'έβλα... δέν... έβλα... πο... και... σ'οδ... κ'έβλα...
...

... Κορόνα... μου, η... σ'οδ... κ'έβλα... σ'οδ... Ράλλη... τί...
... κ'έβλα... τα... δ'οδ... κ'έβλα... κ'έβλα...
... κ'έβλα... μ'έβλα... κ'έβλα... κ'έβλα...
... κ'έβλα... κ'έβλα... γ'έβλα... δέν... κ'έβλα...
...

Έτσι... σ'οδ... κ'έβλα...
... κ'έβλα... κ'έβλα... κ'έβλα...
...

Μου κήρυξες, Κορώνα μου, χροσὴ μου περιστέρας,
γιατὶ τὸν σκοπὸν φόρεσα τὸν κόκκινον μὲν μέγα,
κ' εἶπα γὰρ ἐὰν Στυγάματα πῶς ἔγνων πλακίνας
καὶ πῶς δὴν ἔκωμος καλὰ νὰ φέρῃς τὸν Σακάκιον.

Ἄλλ' ὅμως κ' ἄν τὸν φόρεσα κ' ἔγινα Μαζαγιῶς
ὁ σκοπὸς μου δὴν εἰζέντρα πῶς θάξῃ τέτοιο τέλος,
κ' ἄφου τὸν Κόντι λημονεῖς γὰρ τὸν ρεπουμπλικάνου
γ' αὐτὸ κ' ἐγὼ δὴν δέχομαι Κυβέρνησι νὰ κάνω.

Ἔτσι μίληρε κ' ἔκείνος, ποῦ τοῦ κλέψαν τῆς ἀγάπης,
καὶ σ' ὅτ' σῆψι του γυρίζει κουρασμένος ἀπὸ κόπης,
καὶ τοῦ φώναξαν οἱ φίλοι: σιγαράτα, Κόντε, τίπες,
δῶς πρέπει νὰ φυλάξῃς καὶ τὴν ποιητὴ μὲ τρόπο.

Ὁ πολὺς θυμὸς, Κορφατῆ, σκέφου πῶς δὴν μὰς συμφορεῖ,
κῆρα τὸς φίλους γύρω πῶς σοῦ κάνουνε καρτέρι,
ψύλλους σ' ἄχθαρα δὴν πρέπει νὰ πολυγυρεύετε,
κ' ἄν ὁ Μήτσιος ἔχει γίνῃ
τῆς Κορώνας τὸ πάλιν,
ἀποτὸν νὰ κουρεύεται.

Τὴν διάλωσι φοβήσουν μὴ τὴν δώσουν σ' ὅταν Σακάκι
καὶ σὲ μένεις μὲ τὴν κάκκα.

Ὁ πατριώτης Φασουλῆς σ' τοὺς δύο πρώτους τῆς Βουλῆς.

Τρέψετε πάλιν, ἀρχηγοὶ κομμυάντ, σ' τοὺς λαμπῶνας...
ἐφημερίδων νέμματα ἐὰν λόγια τῆς Κορώνας.
Τοῦ Μήτσιου τὰ ναυχηματα, τοῦ Μήτσιου τὰ παινήματα
λένε πῶς βγήσαν νέμματα.

Ἄν ἔρχεσαι, Κορφατῆ μου, γ' αὐτὰ νὰ κερτιόσης
καὶ νὰ ζηλέψῃς ἀδικα καὶ νὰ μὰς στυγνίσης.

Σὺ, ποῦ σὸν πέρδικα παταῖς
κ' εἶσαι χαριτὸν χάρις,
ὄς ἔρχεσαι τοῖς μετρητοῖς
ἀμέσως νὰ τὰ πάρῃς.

Ἄν ἔρχεσαι, Κορφατῆ μου, νὰ σοῦ νακοφανῇ
καὶ νὰ μὴ θέλῃς Σύμβουλος νὰ γίνῃς γὰρ ποιητῆ.
Κ' ἄν εἶπε κ' ἔγινε ἔπαινον τὸ Σέμμα δὴν πειράζει,
καλὸ δὴν φέρνει, Κόντε μου, τῆς ζήλειος τὸ μαράκι.

Κ' ἄν εἶπε κ' ἔγινε ἔπαινον τὸ Σέμμα παρατάνας
γὰρ τὸν ρεπουμπλικάνου,
δὴν πρέπει πᾶσιμα νὰ βαστῆς, μήτι νὰ γολοσιάνῃς,
καὶ δέξου, σὲ παρακαλῶ, Κυβέρνησι νὰ κάνῃς.

Κόντε, γ' αὐτὰ μὴν κλέψουσι,
μὴ θάβρῃσαι, μὴ χάνεσαι,
κ' ἄν καὶ σ' ὅτ' Μήτσιος ὁ Βασιλεὺς ἐνοσιὸς ἐράνη,
καλὸς κ' αὐτός, καλὸς καὶ σὺ, κ' οἱ δὲ σὺ σὺ γὰρ στεφάνος.

Φέρε τῆς ζήλειος σὲ ναῦμὲ καὶ πόνε πόνων ἄρχε...
τοὺς δύο πρώτους τῆς Βουλῆς
ἴσα τοὺς ἔχει προσφιλῆς
Ἄδικος, φ' ἴσα μ' ἔμπερα, λαοὶ σ' ἐπιτεράφεται.

Κ' ἄν εἶπε σήμερον πολλὰ σ' ὅτ' κατασφ' μαλλί
κ' ἐχόλισαν πολλοί,
ἀλλ' ὅμως εἶναι πῶσαν ὁ Κόντε, μὰς ἀργότερα
ν' ἀνοσῇ περισότερα.

Ἐπὶ κ' οἱ δὲ νὰ μένετε τοῦ γένους μας σωτήρες
καὶ πάντα νὰ σκιάζεσθε σὸν τηλαυγῆς φωστήρας
ὑπὸ τὴν σκέπη τὴν στυγρὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου,
καὶ νὰ σὲς λῆη καὶ τοὺς δὲ ἐξόχους του καὶ χροσὰ του.

Χαρήτε, Σκαρπινάκηδες καὶ οἱ εἰς Ρεπουμπλικάνου,
ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ Στρατὸ... τίπες καὶ θὰ τὸ κάνῃ.
Μήτσιου, μὲ Γιάζου καὶ Βουλῆν καὶ Μάνιχερ κυβέρναι,
σὸ Κόντε, σ' ἵς παραγγελαῖς κ' αὐτὸν τὸν Μήτσιου πέρνα.

Ναὶ μὲν κ' οἱ δὲ σὺς θέλετε στρατεύματα καὶ σκεπή,
μὰ θέλουνε κ' οἱ Βουλιεταὶ ρουσοφῆ καὶ ζύλαφα,
κ' ἴταν φάὶ δὴν δίνετε
σ' ὅτ' λαίμαργο ρουσοφό,
τότε Στρατὸς δὴν γίνεταί
κ' ἄντιο τίλ πασοτό.

Κόντε, τὴν κάκκα ἐξέχασε, θαρρῶ πολὺ πῶς κέρτιος,
κ' ἀμέσως σὲ παρακαλῶ Κυβέρνησι οχημάτους.
Κάνει κακὸν κάθε θυμὸς, ὅπου δὴν ἐθευμαίνας...
γὰρ κῆρα τῆς τραγῶν σου τὴν στρουγγα πῶς προομέναι.

Ἐπειν αὐτὰ, κ' ἔβροσε μ' ἄλλαγαμὸς ἡ σ' ἄντι
πῶς ὁ ζήλειος δέχεται Κυβέρνησι νὰ κάνῃ.

Μαὶ κομπόσαι κομμυλιαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖς.

Ἐ! σ' ὅτ' Λουβρο, μὰς σ' ὅτ' Λουβρο, μ' ἄντι σ' ὅτ' Λουβροσὸν μ' ἄντι
ποῦναι σ' ὅτ' ἄντι Ἀλόλου καὶ πᾶσι σ' ὅτ' πᾶσι.

Ἐ! φωνάζω σ' ὅτ' πλοσιόσι καὶ οἱ φίλους φαρλαῖους:
θέλετε τρέντι σκεπή, λάμπαις καὶ πολυελαῖους;
Θέλετε φοτρημέντα πᾶντις, Παρμιέτο τεκεῖ,
κρῶσταλλα καὶ ποροελάνας καὶ ταγῆρας καὶ καὶ καὶ;
Μὲς σ' ὅτ' Λουβρο θὰ τὰ βρῆτε λαμπιέρ κ' ἄντινοβόλα,
καὶ τοῖς ἑκατὸν τρέντι τα γίνετ' ἔκπαισιος δι' ἄντι.
Μὲς σ' ὅτ' Λουβρο θὰ τὰ βρῆτε, μὲς σ' ὅτ' Λουβρο νάνα νὰ,
Κανελλόπουλος τρέντι καὶ σ' ὅτ' σ' ὅτ' νὰ κυβερνῆ.

Τοῦ Ζαμαρία Καλνῶ καὶ Σταῦρος ὁ Λοάτος
σ' ὅτ' Πόλι γάμονος ἐνυγῆς ἐπέλασαν ἰσχυάτους.

Τέχνη καὶ Φρενοπάθεια τοῦ Παῦλου τοῦ Νιρβάνου,
τοῦ φιλολόγου τοῦ γαζου, ποῦναι σ' ὅτ' τέτοια μάνα.

Ἐλλα Φὸν Τσινα, Γερμανίς μὲ σ' ὅτ' γον Βαρόνον,
π' ἐρικλυτὸν φιλέλληγα σ' ὅτ' γῆ τῶν Μπακιδόνων,
καὶ καλλιτέρας τραγῶδης ἰδιόμοιος τὰ μάλα,
θὰ πᾶντι γόλους ἐκτεκτοῖς σ' ὅτ' Παρλασοῦ τὴν ἀδία.